

jo ikke om 20 Procent, men om Hundreder af Procent, og det er vist noget, som enhver har erfaret, at i Sygdomstilfælde er det ingenlunde nogen ringe Byrde, der hviler paa de smaastillede i Befolkningen, naar de skulle ud med de store Udgifter til Medicin. Naar man fik en Reform til Gavn for Befolkningen ved denne Lejlighed, saa vilde det have været noget ganske anderledes heldigt at gaa til end det, der her er Udset til, idet man her kun faar en lille Indtægt af de Apoteker, der blive oprettede, og af de gamle personlige Apoteker, der blive uddelte paa ny, medens det hele dog vedblivende skal gaa med til selve Apotekerforretningen, uden at Befolkningen faar Nytte af det. For øvrigt er det ogsaa værdt at lægge Mærke til, at i den første Tid kunne vi ikke vente noget Udbytte deraf. Det er jo kun de ny eller paa ny bortgivne Apoteker, der komme til at svare Afgiften, og det varer en Tid; det beror for øvrigt paa Ministerens Skøn, naar og hvor meget de skulle betale, og paa, naar dette Lovforslag bliver vedtaget. Jeg ved heller ikke, hvilken Afgift den højterede Justitsminister nu har paalagt de ny Apoteker at svare; vi kunne maasse siden faa at vide, hvorvidt de ere i Overensstemmelse med de her forelagte Bestemmelser, men under alle Omstændigheder kunne de ikke være store. Jeg skønner nu ikke rettere end, at naar dette Lovforslag bliver vedtaget, saa vil — som det plejer at ske ved de fleste Lovforslag, vi have — sandsynligvis nogle Embedsmænd hænge ved; vi saa maasse en eller flere Embedsmænd, der skulle føre Tilsyn med Apotekernes Forretningsførelse og skønne over, hvilke Indtægter de give, og Udgifterne hertil ville foreløbig nok overgaa de Indtægter, vi saa af de ny Apoteker, der blive oprettede. Man kan ikke vente, at deres Indtægter i Begyndelsen ville blive ret betydelige, og efter de Betingelser, man her har forelagt, at de skulle have en Nettoindtægt af 3000 Kr., inden der kan være Tale om at svare Afgift, antager jeg nok, at det for de fleste Bedkommende vil være noget, inden der bliver Lejlighed til at kræve saadant. Smidlertid antager jeg, at Lovforslaget gaar til et Udvalg, og vi saa da Lejlighed til videre at tale om denne Sag og om de mulige Forandringer, som vi kunne formaa den højterede Justitsminister til at gaa ind paa.

Berntsen: Jeg skal ikke videre forlænge denne Diskussion, men der falder en Dtring, som endogsaa blev gentaget fra den ærede sidste Tale, der foranlediger mig til

†

at gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem udtalte nemlig, at naar man i Fjor ikke fik gennemført den Stala for Afgiften af Apoteker i Fremtiden, der var forelagt ved Sagens 2den Behandling, saa var det af Frygt for Apotekerne; det ærede Medlem rettede det dog senere til, at det var af Frygt for, at Apotekerne skulde ske Uret. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at jeg som Formand for det Udvalg, der behandlede denne Sag i Fjor, har nogen Ret til at tale med om den, og jeg kan da sige, at det var ikke af Frygt for Apotekerne, og jeg skal i øvrigt indskyde den Bemærkning, at det kan ikke siges at være urigtigt, om Lovgivningsmagten i det hele taget vaager over, at ingen ssker Uret, naar der er Tale om at lovgive paa ny Felter. Nej, Grunden til, at den Stala, der var opstillet i Fjor, blev frafalden ved 3dje Behandling, var alene den, at Udvalget savnede fornødent Materiale til at kunne bedømme, om den i og for sig var retfærdig eller ikke; derfor enedes man om at give en midlertidig Lov, for at der kunde blive Tid til at forberede Sagen nærmere, inden man traf en endelig Ordning af denne ikke uvigtige Sag. Dette er alene Grunden til, at man i Fjor gik til en midlertidig Lov og ikke vedtog den af det ærede Medlem anbefalede Stala. Naar det ærede Medlem omtalte Apotekernes høje Procentindtægter af Vareomsætningen, skal jeg ikke nærmere omtale det, kun forekom det mig, at det ærede Medlem glemte at tage et vigtigt Moment med, nemlig Udgifterne til Lokale, Behlrsning, Følgehold osv. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Apotekerne ere saaledes situerede — det kan man se derved, at de opnaa saa uhyre Priser, naar Apotekerne ere Genstand for Handel — at der er rimelig Grund til at paalægge dem en Afgift, og jeg anbefaler derfor, at denne Sag undertastes en nærmere Prøvelse i et Udvalg, for om muligt i Nar at kunne komme til en endelig og tilfredsstillende Ordning af dette Forhold. Naar det ærede Medlem mener, at Samfundet som saadant ingen Interesse har af denne Lov, saa tror jeg, at det ærede Medlem tager fejl. Det ærede Medlem profeterede over, hvorledes de Penge, der indkomme, skulde anvendes, men han maa saa ikke overse den sidste Paragraf i dette Lovforslag, der gaar ud paa at bestemme, at det er Lovgivningsmagten og kun Lovgivningsmagten, som raader over, hvorledes der i Fremtiden kan disponeres over den Fond, der vil blive tilvejebragt, og de Afgifter, der efter Lovforslaget ville blive paalagte Apotekerne i Fremtiden. Naar det ærede Medlem antydede, at det ingen Inter-